

Гаррі Поттер і Таємна кімната (стислий переказ)

Джоан Роулінґ

Стислий переказ скорочено, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

Найгірший день народження

Гаррі Поттер – маленький і худорлявий хлопець, з блискучими зеленими очима і чорним чубом, що завжди стирчав навсібіч. Він носив круглі окуляри, а на чолі мав тонесенький шрам, схожий на блискавку. Цей шрам був єдиним свідченням його загадкового минулого і єдиним натяком на те, чому одинадцять років тому його залишили на порозі будинку Дурслів. Коли Гаррі виповнився усього один рік, він якимось дивом вижив, коли його закликав наймогутніший у світі чорний чаклун – лорд Волдеморт. Він убив Гарріних батьків, а от на Гаррі злі чари не подіяли – він відбувся лише шрамом. Зразу після цього Волдеморт чомусь утратив свою могутність.

Десять років Гаррі прожив у родині Дурслів, не розуміючи, чому з ним інколи діється щось дивне, а рівно рік тому він отримав листа з Гогвортсу і дізнався всю правду.

Перший рік навчання у Гогвортській школі чарів і чаклунства був позаду, а свої літні канікули Гаррі був змушений проводити у будинку номер 4 на вуличці Прівіт драйв з дядьком і тіткою Дурслі та їхнім сином Дадлі. Дурслі ненавиділи Гаррі, бо він був чарівником. Усі книжки заклинань, чарівну паличку, мантиї, казан і супермітлу "Німбус-2000" дядько на початку канікул замкнув у комірчині під сходами. Дурслі були тими, кого чарівники називали маглами (в чиїх жилах немає жодної краплинки чаклунської крові), і для них найбільшою ганьбою було мати в родині чарівника.

Одного дня у Гаррі був день народження, та Дурслі навіть не пам'ятали про це. Ввечері до них мав прийти якийсь Мейсон з дружиною, з яким дядько планував укласти вигідну угоду. Було навіть розроблено план, як усі мають поводитися під час вечері, а Гаррі повинен був сидіти у себе в кімнаті і вдавати, ніби його немає. Йому було дуже сумно, бо ніхто не привітав його, навіть найкращі друзі – Рон та Герміона, здавалося, забули про нього, бо не надіслали совиною поштою жодного листа, хоч обіцяли писати.

РОЗДІЛ ДРУГИЙ

Попередження Добі

Коли на вечерю до Дурслі прийшли Месони, Гаррі у своїй кімнаті виявив несподіваного гостя. То була дивна істота, яку звали Добі. Він був ельфом-домовиком. Розмовляючи з Добі, Гаррі довідався, що той прислуговує якійсь родині чарівників. Добі

зобов'язаний вічно служити їм, а вони ніколи не відпустять його на волю. Ельф сказав, що прийшов попередити Гаррі, щоб той не повертався до Гогвортсу, адже там йому загрожує смертельна небезпека.

Добі зізнався Гаррі, що перехоплював листи, які хлопцеві писали Рон і Герміона. Ельф мав їх при собі і обіцяв віддати, якщо Гаррі пообіцяє не вертатися до Гогвортсу. Гаррі не міг такого пообіцяти, тож Добі наробив шуму і перевернув пудинг, який тітка приготувала на десерт для гостей. Добі щез, а дядько насварив Гаррі за погану поведінку і пообіцяв покарати. Угода так і не була укладена, і розлючений дядько ув'язнив Гаррі у його кімнаті.

Минуло три дні, але Дурслі й не збиралися випускати Гаррі. Однієї ночі Гаррі прокинувся і побачив через ґрати у вікні обличчя Рона Візлі.

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ

"Барліг"

Рон зі своїми старшими братами-близнятами Фредом і Джорджем прилетіли на старенькому бірюзовому автомобілі, щоб звільнити Гаррі. Брати Візлі з допомогою машини висадили ґрати, зібрали усі речі Гаррі, прихопили сову Гедвігу і почали залазити в машину. Дурслі почули шум, прибігли у кімнату Гаррі, але було вже пізно, бо машина стрімко злетіла.

Гаррі розповів братам Візлі про відвідини Добі, про його попередження і про катастрофу з пудингом. Брати Рона вважали, що Добі підіслали, щоб не пустити Гаррі до Гогвортсу. Хлопці знали, що у школі Гаррі ненавидів лише Драко Мелфой, син Луціуса Мелфоя, який колись був прихильником Волдеморта.

Хлопці прибули у "Барліг" – домівку Рона. У сім'ї хлопця всі були чарівниками, а батько Рона працював в Міністерстві магії, у відділі нелегального використання маглівських речей. Будинок Візлі був перехняблений, сад був не надто доглянутий, але Гаррі тут дуже подобалося, бо усі його тут любили. Крім Фреда і Джорджа, у Рона були ще старші брати Персі, Білл і Чарлі, а також молодша сестра Джіні, яка збиралася йти у перший клас Гогвортсу.

Стислий переказ скорочено, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ

Книгарня "Флоріші Блотс"

Десь із тиждень проживши в "Барлозі", Гаррі отримав перші вістки з Гогвортсу. Дамблдорові, директору школи, було вже відомо, що Гаррі жив у Візлі. Гаррі повинен був, як і завжди, першого вересня на вокзалі Кінгс Крос сісти у "Гогвортський експрес". У листі був також список нових книжок, потрібних йому цього навчального року. Автором майже усіх книжок був Гільдерой Локарт – новий професор із захисту від темних мистецтв.

Сім'я Візлі і Гаррі збиралися на алею Діаґон, щоб купити дітям усе необхідне для навчання у Гогвортсі. Добиралися вони туди незвичайним способом: з допомогою

порошка флу. Гаррі користувався ним вперше, тому опинився не біля усіх Візлі, а в чаклунській крамниці темних мистецтв, де підглянув, як Луціус Мелфой, батько Драко Мелфоя, хотів продати власнику крамниці деякі речі, які могли йому зашкодити.

Коли Мелфої пішли, а продавець зайшов у якусь дальшу кімнату, Гаррі виліз із шафи і вийшов з крамниці. Він зустрів гогвортського лісника Геґріда, свого друга, і з ним прийшов на алею Діаґон. Тут Гаррі нарешті побачив Герміону Грейнджер. Її батьки були звичайними людьми, тобто маґлами, яких так любив Ронів батько.

У книгарні "Флоріш і Блотс" зібралося багато людей, бо сам Гільдерой Локарт збирався підписувати примірники своєї автобіографії. Герміона була захоплена ним, тому з Роном і Гаррі вхопили по примірнику книжки і стали в чергу. Помітивши у натовпі Гаррі, Локарт впізнав його, зробив спільне фото і подарував повний комплект своїх творів. У книгарню зайшов також Драко Мелфой з батьком. Драко почав натякати, що Ронові батьки дуже бідні, а містер Мелфой почав ображати Артура Візлі і натякати на те, що батьки Герміони не чарівники. Артур і Луціус почали битися, та їх розтягнув Геґрід. Візлі поверталися у "Барліг" в досить пригніченому настрої.

РОЗДІЛ П'ЯТИЙ

Войовнича Верба

Літні канікули скінчилися, настала пора вирушати до школи. Прибувши на Кінґс Крос та відшукавши платформу номер дев'ять і три чверті, яка була невидима для маґлівських очей, першим проскочив Персі Візілі. За ним побіг містер Візлі, а тоді Фред і Джордж. Місіс Візлі побігла з Джіні. Рон і Гаррі побігли, та чомусь не змогли пройти. Вони запізнювалися на поїзд, і Рон вирішив летіти батьковою машиною. Вони з Гаррі піднялися в повітря, віднайшли внизу "Гогвортський експрес" і помчали слідом.

Мандрівка виявилася довгою, під кінець двигун почав виходити з ладу, а вже біля Гогвортського замку машина з хлопцями впала прямо на Войовничу вербу. У Гаррі вискочила гуля на голові, а Ророва паличка переламалася майже навпіл. Войовнича верба атакувала машину, але Рон дав задній хід. Друзі вийшли, машина викинула з багажника їхні валізи, а сама щезла в Забороненому лісі.

Рон та Гаррі прибули надто пізно, бо вже почалося СОРТУВАННЯ: Сортувальний капелюх розподіляв нових учнів по чотирьох гогвортських гуртожитках (Грифіндор, Гафелпаф, Рейвенклов і Слизерин). Гаррі згадав, як минулого року капелюх хотів відправити його у Слизерин – гуртожиток, з якого вийшло найбільше чорних чаклунів і відьом, але зрештою хлопець опинився таки у Грифіндорі, разом із Герміоною, Роном та іншими братами Візлі.

За те, що Гаррі і Рон ризикували бути поміченими людьми на літаючій машині, вони мали відбути покарання.

РОЗДІЛ ШОСТИЙ

Гільдерой Локарт

Як і всі вчителі, Герміона теж не схвалювала витівку з машиною. Лише Гільдерой Локарт сказав Гаррі, що дуже вражений його польотом, бо це для хлопця дуже гарна реклама. Локарт вважав, що Гаррі прагне бути відомим і знаменитим, але йому слід

трохи вгамуватися.

У Гогвортсі почалися перші уроки. Професорка Спраут вчила дітей пересаджувати мандрагору, яка була складником більшості протиотрут. На уроці трансфігурації професорка МакГонегел вчила учнів перетворювати жуків на гудзики. Рон зліпив до купи свою паличку позиченим чароскочем, але паличка потріскувала та іскрилася в найнедоречніші моменти.

Першокласник на ім'я Колін Криві з фотоапаратом у руках ходив слідом за Гаррі і мріяв сфотографуватися з ним. Драко Мелфой зі своїми здоровенними приятелями Кребом і Гойлом реготали, говорячи, що Гаррі Поттер роздає фотки з автографами. Локарт почув це, провів Гаррі до свого кабінету і сказав, що не надто розумно роздавати фото з автографами вже на самому початку кар'єри, бо це видається зарозумілістю.

На своєму першому уроці Локарт випустив з клітки ельфів, яких учні повинні були зловити. У класі зчинилося таке, що навіть Локарт сховався під стіл. Коли ж задзвонив дзвінок, Гаррі, Рону і Герміоні довелося збирати ельфів.

РОЗДІЛ СЬОМИЙ

Бруднокровці і бурмотіння

Кілька наступних днів, угледівши в коридорі Гільдероя Локарта, Гаррі куди-небудь ховався. Важче було уникати Коліна Криві. На вихідних Гаррі з Роном і Герміоною планували відвідати Геґріда. Та спершу Гаррі мав піти на тренування з квідичу. Олівер Вуд – капітан ґрифіндорської команди, розробив цілком нову тренувальну програму, та їм так і не вдалося пограти, бо на стадіоні чомусь з'явилися слизеринці. Флінт – капітан Слизерину оголосив, що в них з'явився новий ловець – Драко Мелфой. Йому та іншим гравцям батько Мелфоя купив найновіші мітли "Німбус 2001". Драко назвав Герміону, яка прийшла подивитися на тренування, задрипаною бруднокровкою. Після його слів зчинився справжній гармидер. Рон видобув з мантиї свою чарівну паличку і скерував її Мелфоеві в обличчя, але поламана паличка поцілила Рону в живіт. Хлопець почав блювати слимаками, і Слизеринська команда мало не вмерла з реготу. Гаррі вирішив відвести друга до Геґріда, бо це було найближче. У Геґріда Рон пояснив Гаррі, що бруднокровцями називають тих, хто народився серед маґлів, тобто не має батьків-чарівників.

Професорка МакГонегел оголосила, що ввечері Рон і Гаррі відбудуть покарання за політ на машині. Рон повинен був натирати срібло в кімнаті трофеїв разом із сторожем Філчем (його ненавиділи всі учні), а Гаррі повинен був допомагати професорові Локарту відповідати на листи його шанувальників.

Перебуваючи у Локартовому кабінеті, Гаррі почув крижаний голос, сповнений неймовірної ненависті: "Іди... йди до мене... я тебе розірву... пошматую... уб'ю!". Локарт був здивований, коли Гаррі спитав, чи він щось чув. Виявилося, що голос чув лише Гаррі.

РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ

Смертенини

Почався жовтень, учнів та учителів охопила епідемія застуди, та Олівер Вуд і далі завзято провадив регулярні тренування. Одного дощового суботнього надвечір'я, за кілька днів до Гелловіну, змоклий Гаррі повертався до ґрифіндорської вежі. Хлопець натрапив на Майже Безголового Ніка – привида вежі Ґрифіндор. Нік розповів, що якраз на цей Гелловін припадає рівно п'ятсот років з дня його смерті. Він запросив Гаррі, Рона і Герміону на свої смертенини. Гаррі не міг відмовитися, хоч на Гелловін планувався шкільний бенкет.

Смертенини виявилися неймовірним видовиськом. Підвал був заповнений сотнями білих постатей. Між ними була і Плаксива Мірта – привид, який мешкав в дівочому туалеті на другому поверсі, і Півз Полтерґейст – ще один шкільний привид.

Коли друзі верталися зі смертенин і наближалися до сходів у вестибюль, Гаррі знов почув той самий голос: "...порву, пошматую, уб'ю!" Здавалося, той голос рухався угору. Гаррі почав бігти вгору сходами до вестибюлю, а Рон і Герміона бігли слідом. На третьому поверсі друзі завернули за ріг, де починався останній порожній коридор. На стіні поміж двома вікнами були виведені слова: "ТАЄМНУ КІМНАТУ ВІДЧИНЕНО. СТЕРЕЖІТЬСЯ, ВОРОГИ СПАДКОЄМЦЯ!" На підлозі була велика калюжа води, а на стіні на скобі для смолоскипа була підвішена за хвіст Місіс Норіс, кицька шкільного сторожа Філча. Вона вже задубіла, вирячивши невидючі очі. Бенкет саме закінчився, тож коридор заповнила юрба. Учні, що були попереду, побачили підвішену кицьку, а Гаррі, Рон і Герміона стояли самотньо посеред коридору. Раптом Драко Мелфой закричав: "Стережіться, вороги спадкоємця! Бруднокровці, тепер ваша черга!"

Стислий переказ скорочено, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ДЕВ'ЯТИЙ

Напис на стіні

Філч, побачивши місіс Норіс, в усьому звинуватив Гаррі. Дамблдор оглянув кішку і оголосив, що вона не мертва, а лише паралізована. Снейп, який ненавидів Гаррі, сказав, що хлопець чогось не договориює і його треба вивести зі складу ґрифіндорської команди з квідичу. Професорка Макґонегел заступилася за Гаррі. Та й Дамблдор оголосив, що Гаррі невинний, поки не доведено провини.

Гаррі, Рон і Герміона не розуміли, що відбувається. Рон вважав, що Гаррі правильно зробив, не розповівши про голос, який чув. Також Рон згадав, як хтось розповідав йому про Таємну кімнату в Гогвортсі. Якось на історії магії Герміона наважилася спитати професора Бінса про Таємну кімнату. Професор Бінс розповів, що понад тисячу років тому Гогвортс заснували чотири найвидатніші чаклуни й чарівниці того часу. Їхні імена збереглися в назвах чотирьох шкільних гуртожитків – Годрик Ґрифіндор, Гелґа Гафелпаф, Ровіна Рейвенклов і Салазар Слизерин. Вони разом побудували цей замок, кілька років працювали разом у повній гармонії, але згодом почався розкол, бо Слизерин вважав, що до Гогвортсу треба приймати лише дітей з чарівничих родин. Минуло ще трохи часу, і між Слизерином і Ґрифіндором спалахнула через те палка

суперечка. Слизерин покинув школу, але встиг побудувати у замку засекречену кімнату, запечатав її, щоб ніхто не зміг її відкрити, аж доки до школи не прийде його справжній спадкоємець. Тільки спадкоємець зуміє розпечатати Таємну кімнату, випустити жажіття, яке там є, і з його допомогою очистити школу від усіх, хто не гідний вивчати магію.

Якось Гаррі, Рон і Герміона помітили, що зі школи відчайдушно тікають павуки. Згодом друзі згадали про воду на підлозі, яку побачили у той вечір, коли стався напад на кішку. Виявилося, що вона витікала з дівчачого туалету, який ніколи не працював. Там жив привид – Плаксива Мірта. Герміона хотіла розпитати Мірту, чи вона останнім часом не помічала чогось дивного, та від Мірти нічого не вдалося дізнатися.

Гаррі, Рон і Герміона роздумували, чи міг би бути Драко Мелфой тим самим спадкоємцем Слизерина. Герміона вирішила, що треба проникнути у слизеринську вітальню і поставити Мелфоеві кілька запитань, але так, щоб він не збагнув, що то вони. Для цього треба було дістати трохи багатозильної настійки, про яку згадував на уроках Снейп. Ця настійка трансформувала одну людину в іншу на деякий час.

РОЗДІЛ ДЕСЯТИЙ

Скажений бладжер

В суботу Гаррі прокинувся рано, бо в цей день мав відбутися матч із квідичу. Щоб перемогти, Гаррі мусив ввійти сніча раніше за Мелфоя. Під час гри Гаррі здавалося, що його переслідує один з м'ячів, який називався бладжер. М'яч весь час хотів збити Гаррі. Слизерин уже вів з рахунком 60 : 0, бо супермітли явно робили свою справу, а божевільний бладжер уперто намагався збити Гаррі просто в повітрі. Та йому таки вдалося ввійти сніча, хоч права рука у кінці гри виявилася переламаною. Грифіндор переміг, а Локарт вирішив зцілити переламану руку. З цього нічого не вийшло, бо з руки Гаррі зникли усі кістки. Гаррі відправили до лікарні, де йому дали випити рідину з пляшки з написом "Косторіст".

Вночі Гаррі прокинувся у лікарняній палаті і побачив Добі. З розмови Гаррі зрозумів, що Добі перешкоджав йому повернутися до Гогвортсу і робив так, щоб бладжер поранив його. Добі не міг розповісти, кому він належить, але він міг стати вільним, коли його господарі дадуть йому який-небудь одяг. Ельф знову попросив Гаррі вертатися додому, бо у Гогвортсі має відбутися щось страхотливе, адже Таємну кімнату знову відчинено...

Тієї ночі у лікарню Дамблдор і професорка Макґонегел принесли Коліна Кріві, який був у такому ж стані, як кішка Філча. Його очі були широко розплющені, а руки з фотоапаратом застигли перед грудьми. З фотоапарата зі свистом вирвався струмінь диму, коли вчителі хотіли перевірити, чи встиг хлопець зафіксувати нападника. Гаррі підслухав, як Дамблдор говорив, що Таємна кімната і справді знову відчинена.

РОЗДІЛ ОДИНАДЦЯТИЙ

Клуб дуелянтів

Уся школа гула про напад на Коліна Кріві й про те, що він тепер лежить у лікарні, наче мертвий. Джіні Візлі, що на уроці замовлянь сиділа поруч із Коліном Кріві, була

вкрай пригнічена.

Наближалось Різдво, учні планували їхати додому, але Гаррі, Рон і Герміона залишалися, бо Мелфой теж залишався. Настійка от-от мала бути готова, залишалось вкрасти у Снейпа деякі компоненти. Отож, під час лекції зілля й настійок Гаррі кинув феєрверк у Гойлів казанок. Гойлова настійка вибухнула, заливши собою увесь клас. У цьому гармидері Герміона тихенько вислизнула з підвалу. Поки пів класу стояло в черзі перед Снейповим столом, щоб випити протитруту, Герміона встигла викрасти потрібні компоненти.

Через тиждень у школі оголосили про відкриття клубу дуелянтів. Вчителі хотіли підготувати учнів на випадок, коли їм доведеться боронитися. Снейп наказав Рону змагатися з Фініганом, Гаррі – з Драко, а Герміоні – з міс Булстроуд (дебелою слизеринською дівчиною). Між Гаррі і Драко відбулася справжня дуель, бо вони надсилали один на одного різні закляття. Мелфой з допомогою Снейпа начарував паличкою величезну змію, якої всі налякалися. Учні розступилися, і вчителі уже хотіли прибрати змію, та раптом вона підповзла до Джастіна Фінч Флечлі. Всі були налякані, а Гаррі раптом крикнув змії: "Облиш його!". Змія послухалася його. Гаррі навіть не знав, що він парселмовець, тобто знає зміїну мову. Пізніше Рон пояснив йому, що це досить незвичайне обдарування. Під час дуелі ніхто не розумів, що Гаррі говорив до змії, він міг говорити що завгодно, тому Джастін налякався, бо здавалось, ніби Гаррі підбурював ту змію. Рон розповів, що вмінням розмовляти зі зміями уславився Салазар Слизерин. Ось чому змія – символ слизеринського гуртожитку. Тепер уся школа, здавалось, думала, що Гаррі – родич Слизерина. А хлопець згадував, як Сортувальний капелюх хотів віддати його у Слизерин.

Якось Гаррі наштовхнувся на Геґріда, який ніс мертвого півня. Геґлід розповів, що півня хтось вбив, тому він прийшов по дозвіл від директора, аби захистити курник чарами. Гаррі пішов темним коридором далі і раптом зачепився за щось на підлозі. Там лежав Джастін Фінч Флечлі, нерухомий і холодний, на обличчі в нього застиг вираз жаху. Біля нього простерся Майже Безголовий Нік, але вже не білий і прозорий, а чорний і задимлений; він завис нерухомо на відстані п'ятнадцяти сантиметрів від підлоги. Гаррі помітив низку павуків, які щодуху відповзали від цих двох тіл. Коли збіглися учні і вчителі, Ерні, учень з Гафелпафу, закричав, що Гаррі впійманий на гарячому. Професорка Макґонегел повела його до Дамблдора.

РОЗДІЛ ДВАНADЦЯТИЙ

Багатозільна настійка

Поки Гаррі чекав на Дамблдора у його кабінеті, то звернув увагу на Сортувальний капелюх і вдягнув. Капелюх здогадався, яке питання хвилює Гаррі, і сказав, що досі вважає, що він багато чого досяг би в Слизерині. У Гаррі всередині наче все обірвалося, і він стягнув капелюха. Також у кабінеті директора був цікавий птах, який раптом згорів.

Коли прийшов Дамблдор, то пояснив, що це фенікс – птах, який спалахує, коли йому пора вмирати, а потім відроджується з попелу. Переконати Дамблдора у тому, що

Гаррі не винен, прибіг Гегрід. На щастя Дамблдор теж вважав, що це не Гаррі, але хотів поговорити з ним. Та Гаррі нічого не розповів.

У школі закінчився семестр, учні поїхали додому. Гаррі, Герміона, брати Візлі та їхня сестра Джіні були повними господарями ґрифіндорської вежі. У різдвяний ранок Герміона прийшла до Рона і Гаррі з подарунками і сказала, що настійка вже готова. Залишилося дістати частинки тих людей, на яких друзі мали перетворитися. Кребу з Гойлом друзі підсунули тістечка зі снодійним. Коли ті поснули, Гаррі і Рон взяли в них по кілька волосин для настійки. Для себе Герміона мала волосинку Мілісент Булстроуд, дівчини, з якою змагалася під час дуелі.

У туалеті Плаксивої Мірти друзі зачинилися в кабінках і кожен випив свою порцію настійки. Гаррі перетворився на Гойла, Рон – на Креба, а от Герміона чомусь вирішила залишитися в кабінці.

Гаррі з Роном у нових образах зустрілися з Драко і довідалися, що його тато висунув сьогодні вимогу про відставку містера Візлі. Гаррі і Рон тепер були Кребом і Гойлом, тому мусили вдавати, що їм весело. Драко зневажливо говорив про Дамблдора, вважав, що його скоро виженуть, бо він любить маґлів. Потім Драко почав насміхатися з Гаррі, називаючи його другом бруднокровців. Гаррі і Рон були розчаровані, коли Драко сказав, що не знає, хто ж є спадкоємцем Слизерина.

Рон і Гаррі знову стали самими собою, але з Герміоною сталося дещо жахливе. Її обличчя стало котячим, бо вона знайшла не волосинку Мілісенти, а шерсть її кота. Дівчина мусила відправитися до шкільної лікарні.

Стислий переказ скорочено, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ТРИНАДЦЯТИЙ

Найпотаємніший щоденник

Герміона пролежала в лікарні кілька тижнів, поки стала собою. За цей час учні вернулися з різдвяних канікул, почався новий семестр. Якось Рон та Гаррі знайшли у туалеті Плаксивої Мірти дивний щоденник, якому минуло вже півстоліття, з підписом Т. Я. РЕДЛ. Сторінки щоденника були чисті. Гаррі помітив, що щоденник наче вбирає у себе чорнило. Він написав у ньому: "Мене звати Гаррі Поттер". Слова безслідно зникли, і тут на сторінці з'явилися слова: "Привіт, Гаррі Поттере! Мене звати Том Редл. Як ти знайшов мій щоденник?" Гаррі почав спілкуватися з Редлом і дізнався, що коли Редл вчився в п'ятому класі, Таємну кімнату відчинили – потвора напала на кількох учнів і вбила одну дівчину. Редл піймав того, хто відчинив кімнату, і його вигнали. Але потвора залишалася живою, а той, хто міг її випустити, і далі був на свободі. Редл запропонував Гаррі, що впустить його у свої спогади, щоб побачити, хто саме відкрив Таємну кімнату. Гаррі погодився, і його затягнуло у щоденник. Він опинився у кабінеті тодішнього директора, але був для усіх невидимим. Ось що він побачив. До директора Діпіта зайшов Редл, який був тоді старостою. Директор сказав, що не може залишити його на літо у школі, але Редл не хотів повертатися у маґлівський притулок для сиріт. Редл

розповів, що його тато – маґл, а мати – чаклунка. Мати померла, коли він народився, і встигла дати йому подвійне ім'я: Том – на честь батька, Ярволод – на честь дідуся. Директор не хотів залишати Редла у школі, бо це було небезпечно після смерті однієї дівчини і якихось нападів. Коли Редл вийшов, Гаррі пішов за ним. Редл переслідував юного Геґріда, який випустив якогось монстра з клітки, бо пожалів його. Монстр мав волохате тіло з безліччю чорних лап.

РОЗДІЛ ЧОТИРНАДЦЯТИЙ

Корнеліус Фадж

Гаррі, Рон і Герміона давно знали, що Геґрід має нездорову пристрасть до великих і потворних створінь. Ще коли вони вчилися в першому класі, він спробував виростити у своїй дерев'яній хатинці дракона, а також мав здорового триголового пса Флафі. Гаррі не сумнівався: якщо Геґрід ще хлопцем довідався, що десь у замку чаїться якась потвора, то він готовий був на все, аби лиш поглянути на неї. А тоді йому, мабуть, стало шкода, що потвору зачинили так надовго, і він вирішив випустити її. Але Гаррі так само не сумнівався, що Геґрід ніколи не міг би когось убити.

Минуло з чотири місяці, з допомогою мандрагори, яка вже майже виросла, вчителі збиратися оживити бідолах у шкільній лікарні.

Хтось викрав у Гаррі щоденник Редла. Украсти міг тільки ґрифіндорець, бо більше ніхто не знав пароля їхньої вежі. Після цього Гаррі знову почув голос: "Цього разу я вб'ю!.. Розірву!.. Пошматую!.." Коли він спитав Рона і Герміону, чи чули вони цей голос, Герміона здогадалася, що треба терміново йти в бібліотеку, і побігла туди. Зразу після цього на одну дівчину з Рейвенклову і Герміону напали біля бібліотеки. Біля дівчат лежало дзеркальце. Їх віднесли у лікарню до інших.

Гаррі з Роном, використовуючи плащ-невидимку (у школі ввели жорсткі правила безпеки), прийшли до Геґріда. Лісник, здавалося, був чимось занепокоєний, нервово поглядав на вікна. Згодом у двері постукав сам Дамблдор, з ним прийшов Корнеліус Фадж, міністр маґії. Гаррі і Рон були невидимі під плащем і спостерігали за тим, що відбувалося. Фадж прийшов забрати Геґріда, бо відбулося чотири напади на учнів маґлівського роду, а лісник мав погану репутацію. Дамблдор наполягав, що лісник ні в чому не винен. Раптом у хатину прибіг Луціус Мелфой і оголосив, що після чергового нападу Рада опікунів вирішила відправити Дамблдора у тимчасову відставку. Фадж сказав, що не треба спішити звільняти Дамблдора, а Геґрід натякнув, що Мелфой погрожував або шантажував членів Ради опікунів, щоб вони підписали документ про відставку директора. Дамблдор промовив, що насправді покине цю школу тільки тоді, коли тут не лишиться жодної відданої йому людини, а в Гогвортсі завжди нададуть допомогу тому, хто її попросить. Усі зібралися в дорогу, а Геґрід сказав так, щоб чули Рон і Гаррі, що коли хтось хоче щось знайти, то треба йти за павуками.

РОЗДІЛ П'ЯТНАДЦЯТИЙ

Ароґог

Коли не стало Дамблдора, скрізь поширився небувалий страх. Якось Гаррі підслухав, як Драко хвалився Кребу і Гойлу, що це його батько постарався вигнати

Дамблдора, а новим директором може стати Снейп. На уроці гербології Гаррі помітив, як багато павуків бігли у напрямку Забороненого лісу. Разом з Роном вони вирушили у ліс, хоч це було небезпечно. З собою хлопці прихопили Геґрідового собаку Ікланя.

Друзі довго прямували за павуками, а потім виявили у лісі машину містера Візлі. Виявилося, що вона перебувала тут ще відтоді, як хлопці прилетіли на ній на навчання. Гаррі почав шукати павуків, які розбіглися від світла машини, але раптом його, Рона та Іклана спіймали велетенські павуки, яких тут було повно. Вони були завбільшки з коня, восьмиокі, восьминогі, чорні, волохаті. Головного павука звали Араґог, він був сліпий. Гаррі сказав, що вони друзі Геґріда, а у школі думають, що Геґрід нацькував когось на учнів. Араґог люто заклацав клешнями, а потім розповів, що багато років тому Геґріда вигнали зі школи через нього. Тоді всі думали, що Араґог – той монстр, який сидів у Таємній кімнаті. Думали, що Геґрід відчинив її, щоб випустити його на волю. Гаррі був здивований, що Араґог тут ні при чому. Павук розповів, що він родом з далекого краю. Один подорожній віддав його Геґрідові, коли він ще був у яйці. Геґрід тоді був малим хлопцем, але доглядав його, ховав у замковій коморі і годував недоїдками зі свого столу. Коли павука знайшли і звинуватили у смерті дівчинки, Геґрід його захистив. Відтоді павук живе у лісі, а Геґрід часом його навідує. Павук додав, що тіло вбитої дівчинки знайшли в туалеті, а він ніколи не виходив зі своєї комори. Дівчинку вбило те, що живе в замку. Це стародавнє створіння, якого павуки бояться, і його імені не вимовляють.

Араґог розповів це все, але не хотів відпускати хлопців, бо павуки хотіли скуштувати свіжої людятини. На порятунок хлопцям прийшла машина містера Візлі. Вона розлякала усіх павуків.

Після цієї пригоди Гаррі ретельно обмірковував все, що казав Араґог. Хлопець зрозумів, що та дівчинка, яка померла (Араґог казав, що її знайшли в туалеті) – це Плаксива Мірта.

РОЗДІЛ ШІСТНАДЦЯТИЙ

Таємна кімната

Наближалися іспити. Якось професорка Макґонегел оголосила, що нарешті можна зрізати мандрагору та оживити паралізованих бідолах. Усі раділи, а до Гаррі й Рона підійшла Джіні, яка мала напружений і схвильований вигляд. Вона хотіла розповісти щось дуже важливе, але раптом підійшов Персі і Джіні вибігла.

Відвідуючи Герміону у лікарні, хлопці помітили у її руці затиснутий клаптик паперу. Гаррі і Рон витягнули аркуш, на якому було написано про те, що потвора з Таємної кімнати називається Василіск. Це змій, який може досягати гігантських розмірів і прожити не одну сотню років. Василіск має вбивчий погляд, і всі, на кого він погляне, відразу помирають. Також у його зубах міститься вбивча отрута. Павуки тікають від Василіска, бо то їхній смертельний ворог, а Василіск боїться тільки співу півня, що згубний для нього. Знизу на аркушику було дописано слово "Труби".

Тепер Гаррі зрозумів, що голос, який він чув, належав Василіску, адже хлопець знав парселмову. Василіск убивав людей поглядом, але ніхто з паралізованих не помер,

бо ніхто не дивився йому просто в очі. Колін побачив його через вічко фотоапарата. Джастін, мабуть, побачив Василіска крізь Майже Безголового Ніка! А біля Герміони й тієї дівчини знайшли дзеркальце. Місіс Норіс не загинула, бо побачила Василіска у воді, що текла з туалету Плаксивої Мірти. Василіск убивав півнів, бо їхній спів був згубний для нього, а пересувався він трубами. Ну а вхід до Таємної кімнати – у туалеті Плаксивої Мірти. Гаррі здогадався, що він не єдиний парселмовець у школі. Спадкоємець Слизерина теж знав парселмову і контролював Василіска.

Гаррі та Рон хотіли розповісти все це вчителям, але були приголомшені, почувши, що потвора викрала Джіні. Рон вважав, що його сестру могли забрати тому, що вона щось дізналася про Таємну кімнату. Рон не міг просто сидіти, поки його сестра була невідомо де. Він запропонував Гаррі йти до Локарта і все йому розповісти. Хлопці здивувалися, коли побачили, що професор збирає речі, щоб втекти. Виявилося, що він в своїх книжках описав пригоди інших чаклунів, тобто присвоїв собі заслуги інших, а сам зовсім не вмів захищатися від темних сил. Щоб хлопці нікому про це не розповіли, Локарт взяв свою паличку, щоб наслати на них закляття забуття. Та Гаррі випередив його, а Рон викинув у вікно професорову паличку. Друзі розповіли Локарту про Таємну кімнату і змусили йти з ними.

Вони відправилися до туалету Плаксивої Мірти. Там Гаррі запитав Мірту, як вона померла. Вона розповіла, що померла саме тут і запам'ятала лише двоє величезних жовтих очей. Гаррі запитав, де саме вона побачила ті очі, і Мірта показала на раковину навпроти своєї кабінки.

Гаррі й Рон підійшли туди. На одному з мідних кранів була зображена маленька змійка. Мірта сказала, що цей кран ніколи не працював. Рон запропонував, щоб Гаррі сказав щось парселмовою. Гаррі сказав "Відчинися!", і кран почав відкручуватися. З'явився великий отвір, яким рушили друзі разом з Локартом.

Гаррі, Рон і Локарт опинилися у тунелі, де лежала велетенська зміїна шкіра. Зміюка, яка її скинула, була, мабуть, не менше шести метрів завдовжки. Локарт хотів врятуватися, тому напав на Рона і відібрав його чарівну паличку. Професор сказав, що візьме на нагору шматочок цієї шкіри, скаже усім, що трохи запізнився, аби врятувати дівчинку, і ще скаже, що Гаррі і Рон з'їхали з глузду, коли побачили її понівечене тіло. Поламана Рона паличка знову не подіяла як слід. Вона лише розтрощила брили, і каміння розділило Гаррі від Рона з Локартом. Рон крикнув, що з ним все добре, але паличка добряче пальнула Локарта. Гаррі наказав чекати його тут, а сам попрямував далі. Рон взявся розчищати прохід.

Тунель кілька разів звернув убік, і Гаррі побачив стіну, на якій були вирізьблені дві переплетені змії. Хлопець прошепотів парселмовою: "Відчиніться!", змії розплелися, і стіна розсунулася.

Стислий переказ скорочено, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ СІМНАДЦЯТИЙ

Спадкоємець Слизерина

Гаррі витяг чарівну паличку й рушив уперед поміж зміїстими колонами. Біля останньої пари колон була величезна статуя зі страшним обличчям Слизерина. Під статуєю лежала непритомна Джіні. Гаррі вхопив Джіні за плечі і просив прокинутися. Позаду з'явився Том Редл, який сказав, що вона не прокинеться. Гаррі не розумів, як Том міг тут з'явитися, але той пояснив, що він – спогад, що зберігався у щоденнику протягом п'ятдесяти років. Щоденник, який Гаррі знайшов у туалеті Плаксивої Мірти, уже лежав тут на землі. Гаррі попросив Тома допомогти йому, але Редл не рухався, а в його руках була чарівна паличка Гаррі. Редл розповів, що Джіні першою писала у щоденнику усі свої таємниці, а її душа була потрібна Редлові, бо він живився найглибшими страхами і найзаповітнішими таємницями дівчинки. Редл ставав могутнім, і тепер уже в Джіні переливав потроху свою власну душу. Саме Джіні Візлі відчинила Таємну кімнату, передушила шкільних півнів і писала на стінах загрозливі слова. Це вона нацькувала Слизеринського Змія на чотирьох бруднокровців і на кицьку. Звичайно, спочатку вона не знала, що робить, бо втрачала пам'ять. Згодом вона перестала довіряти щоденникові, викинула його. Потім Гаррі знайшов щоденник, і Редл був радий, бо саме прагнув зустрітися з Поттером.

Гаррі був вражений від почутого і кипів гнівом. Він спитав Редла, чому той прагнув зустрічі. Том відповів, що колись дізнався все про Таємну кімнату й виявив потаємний вхід. Але Том розумів: доки він в школі, відчиняти Кімнату надто небезпечно. Тому він вирішив лишити щоденник, який збереже на своїх сторінках його шістнадцятирічного. Щоб тоді одного дня, якщо пощастить, отримати змогу повести когось за собою й завершити велику справу Салазара Слизерина.

Гаррі вигукнув, що Редлу не вдалося нікого вбити, бо скоро буде готова настійка з мандрагори, і всі його жертви знову оживуть. Редл відповів, що йому вже не цікаво вбивати бруднокровців, бо він багато місяців полює лише на Гаррі. Том зізнався, що був злий, коли замість Гаррі у щоденнику знову почала писати Джіні. Вона побачила Гаррі зі щоденником і, звичайно, злякалася. Тому Джіні викрала щоденник. Вона розповіла щоденнику, що Гаррі володіє парселмовою. Отож Том змусив Джіні написати на стіні слова про її смерть, а самій чекати тут унизу.

Далі Гаррі дізнався дещо ще жахливіше, бо Том сказав: "Волдеморт – це моє минуле, теперішнє й майбутнє!" Він витяг з кишені чарівну паличку Гаррі і почав креслити нею в повітрі, написавши повне своє ім'я: ТОМ ЯРВОЛОД РЕДЛ. Тоді змахнув паличкою – і літери помінялися місцями: Я ЛОРД ВОЛДЕМОРТ. Він так називав себе ще в Гогвортсі, бо не збирався вічно носити ім'я на честь свого батька-магла. Адже в його жилах по материнській лінії текла кров самого Салазара Слизерина.

Коли Том сказав, що він – найвидатніший чаклун усього світу, Гаррі заперечив і сказав, що найвидатніший чаклун світу – Албус Дамблдор. Після цих слів звідкись взявся птах-фенікс, якого Гаррі бачив у кабінеті Дамблдора. Птах приніс Гаррі старий шкільний Сортувальний капелюх, а потім сів на його плече. Редл реготав з того, що Дамблдор прислав своєму оборонцеві: співочого птаха і старого капелюха.

Редл роззявив рота й засичав до кам'яного обличчя Слизерина, але Гаррі зрозумів, що той казав: "Заговори до мене, Слизерине, найвидатніший з гогвортської четвірки!" Велетенське кам'яне обличчя Слизерина заворушилося. У кам'яній пащі утворилася діра, з якої виповз велетенський змій, якому Редл прошепотів вбити Гаррі.

Хоч Гаррі заплющив очі, його тіло ось-ось мали проштрикнути гострі зуби. Та на боротьбу з Василіском кинувся фенікс: своїм дзьобом він проштрикнув очі змія. Осліплений змій і далі намагався вбити Гаррі. Хлопець схопив Сортувального капелюха і настромив собі на голову. "На поміч! Допоможіть!" – думав Гаррі. Раптом з капелюха впав розкішний срібний меч. Гаррі схопив меча і підняв його над головою. Він з усієї сили увігнав меча по саме руків'я у змієве піднебіння, бо той уже збирався вкусити хлопця.

Змій був вбитий, але один з найдовших отруйних зубів упився в руку Гаррі, а тоді раптом зламався, коли Василіск бебехнувся на підлогу. Гаррі витяг зуб, але отрута вже розтікалася по всьому його тілу. Фенікс своїми сльозами зцілив хлопця, а потім кинув йому щоденник. Гаррі схопив з підлоги василісковий зуб і застромив його в саму серцевину щоденника.

Пролунав жажливий, пронизливий крик, і зі щоденника струменем ринули цілі потоки чорнила. Редл забився у корчах і щез. Чарівна паличка Гаррі лунко впала на підлогу, і все стихло. Гаррі підняв свою чарівну паличку й Сортувального капелюха, а тоді смикнув за руків'я і витяг з Василіскового піднебіння блискучого меча.

Джіні ожила і почала пояснювати, що хотіла все розповісти йому за сніданком, але не змогла через Персі. Потім вони рушили назад. Рон встиг уже зробити отвір у завалі. Він розповів, що професору Локарту відбило пам'ять, бо той наслав сам на себе чари забуття. З допомогою фенікса Гаррі, Рон, Джіні і Локарт полинули нагору і приземлилися на мокру підлогу туалету Плаксивої Мірти. Після цього фенікс привів їх до кабінету професорки Макґонегел.

РОЗДІЛ ВІСІМНАДЦЯТИЙ

Щасливий Добі

У кабінеті були батьки Рона, вони кинулися до врятованої Джіні. Були тут також професор Дамблдор і професорка Макґонегел. Гаррі розповів усе, а Дамблдор пояснив сім'ї Візлі, що лорд Волдеморт колись називався Томом Редлом. Після школи він десь зник, багато мандрував, страшенно захопився темними мистецтвами і спілкувався з найлихішими чаклунами. Дамблдор запевнив, що Джіні не покарають, а потім запропонував влаштувати гучний бенкет. Гільдерой Локарт досі нічого не пам'ятав, тож Рон повів його до лікарні.

Залишившись з Гаррі, Дамблдор подякував йому за справжню відданість, бо інакше фенікс нізащо не прилетів би до нього. Від Дамблдора Гаррі довідався, що Волдеморт – останній живий нащадок Салазара Слизерина. Разом з шрамом Волдеморт передав Гаррі тієї ночі і деякі свої здатності, наприклад здатність розуміти зміїну мову. Гаррі володів багатьма якостями, які Салазар Слизерин цінував у своїх улюблених учнях: зміїною мовою, винахідливістю, рішучістю, певною зневагою до правил, але

Сортувальний капелюх віддав Гаррі у Ґрифіндор, бо хлопець сам про це попросив. Дамблдор сказав: "Цим ти і відрізняєшся від Тома Редла. Те, ким ми є насправді, Гаррі, набагато більше залежить не від наших здібностей, а від нашого вибору". Доказом того, що Гаррі – істинний ґрифіндорець, був меч. Гаррі побачив ім'я, викарбуване знизу під руків'ям: Годрік Ґрифіндор. Тільки істинний ґрифіндорець міг витягти цей меч з капелюха.

Коли Гаррі уже виходив від Дамблдора, з'явився розлючений Луціус Мелфой, за яким біг Добі. Луціус не був радий, що Дамблдор повернувся. Дамблдор сказав, що решта одинадцять членів Ради зв'язалися сьогодні з ним і бажали його повернення. А ще вони розповіли, що Луціус погрожував проклясти їхні родини, якщо вони не погодяться відправити Дамблдора у тимчасову відставку.

Містер Мелфой зблід, а потім Дамблдор показав йому щоденник Редла. Гаррі побачив, як Добі показував, що саме Мелфой підкинув цей щоденник Джіні. Про це знав і Дамблдор. Він порадив Мелфою не роздавати більше нікому старих шкільних речей Волдеморта. Луціус Мелфой покликав Добі і покинув кабінет. Раптом Гаррі сяйнула одна ідея. Він запхав щоденник у свою шкарпетку і побіг за Мелфоем. Наздогнавши Мелфоя, подав йому брудну шкарпетку. Мелфой зірвав шкарпетку зі щоденника, пожбурих її в Добі, і сказав, що Гаррі, як і його батьки, лізе не в свої справи. Добі був вільний, бо господар дав йому шкарпетку. Мелфой кинувся до Гаррі, бо через нього втратив слугу, але Добі своїми чарами захистив хлопця. Добі з Гаррі обійнялися, а потім ельф зник.

У Гогвортсі відбувся гучний бенкет. Геґрід повернувся, Ґрифіндор другий рік поспіль завоював кубок гуртожитків, а професорка Макґонегел оголосила, що іспити відмінено. Гогвортс повернувся до звичного розпорядку. Луціуса Мелфоя позбавили членства в Раді опікунів школи. Джіні Візлі знову щасливо усміхалася. Швидко минав час, і друзі роз'їхалися додому на "Гогвортському експресі".

Стислий переказ скорочено, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу